

Birthe Rønn Hornbech (V):

Forslaget vedrører spørgsmålet, om det er nødvendigt og muligt at skærpe reglerne for kollektiv kriminalitet, uden at væsentlige retsgarantier i dansk ret krænkes.

Retssikkerhedsgarantier bør naturligvis først og fremmest garantere lovlige borgeres sikkerhed og garantere, at statsmagten har de nødvendige midler til at beskytte potentielle ofre ved at forhindre forbrydelser og, når forbrydelsen er indtrådt, at drage omsorg for, at de, der forbryder sig mod andres liv og legeme, pågribes og straffes hårdt.

På den anden side må forslaget forstås på den måde, at også de grundlæggende retssikkerhedsgarantier over for gerningsmændene skal opretholdes.

Det er det evige dilemma: på den ene side at sørge for, at forbrydelser opklares, og på den anden side at sørge for, at ingen uskyldige straffes.

Derfor bygger dansk ret på kravet om, at enhver tvivl skal komme den anklagede til gode, og på, at det er domstolene selv, der frit og uafhængigt helt konkret afgør, om de fornødne beviser er til stede.

Forslagsstillerne har i bemærkningerne gjort meget ud af at beskrive Blekingegadebandesagen. Men problemet i den sag var jo præcis, at der ikke var tilstrækkelige beviser, og jeg har selv sørget for, at retsbelæringen bliver omdelt, og den viser jo, hvad problemet var.

Men det er selvfølgelig en sag, der må give stof til eftertanke. Når en gruppe forhædede forbrydere nøje planlægger et større kup, der koster en politibetjent livet, er det naturligt, at også lovgivningsmagten ser på, om der er noget, som vi her i Folketinget har forsømt, at vi kort sagt stiller os selv spørgsmålet, om det er muligt uden at knægte de retsgarantier, forslagsstillerne nævner, alligevel at få skærpet mulighederne for at straffe personer, der deltager i bandekriminalitet, og sikre, at den mest bestialske kriminalitet ikke kan skjules bag dette, at man er sammen i en bande.

Problemet er stigende med den forøgede bandekriminalitet, og kravet om at straffe kollektivt lyder højere og højere i befolkningen efter en så markant frifindelse som i Blekingegadebandesagen. Men problemet er jo, præcis hvor meget der skal forlanges, for at man kan statuere et bevis for deltagelse i forsæligt drab. I en drabs sag må der nødvendigvis kræves meget sikre beviser.

Vi appellerer til justitsministeren om at medvirke til, at vi nu får en afklaring i Retsudvalget af, hvad det egentlig var, der gik galt i Blekingegadebandesagen, så myterne om den sag nu endelig kan aflives, og at vi samtidig får en diskussion om, hvorvidt det er muligt at skærpe lovgivningen.

Jeg har også foranlediget, at forskellige domme omdeles i Retsudvalget, så vi kan gøre os helt klart, hvordan gældende lov og praksis er i dag, og vi håber, at ministeren vil bidrage til en gennemgang af disse ting. Det er jo en selvfølge, at vi, før vi kan tage stilling til, om reglerne skal skærpes, nøje kender den bestående retstilstand, herunder hvordan retspraksis har udviklet sig, og det forventer vi at justitsministeren bistår med, måske også ved, at Straffelovrådet opstiller forskellige modeller for en mulig skærpelse af straffeloven. Men sandheden er jo, at lovgivningen i dag er langt skarpere, end de fleste aner.

Med den stigende bandekriminalitet er det på den anden side også nødvendigt at få rede på, om der er muligheder for at skærpe. Jeg tror, de fleste føler, at det er stærkt anstødeligt, hvis den omstændighed, at man er flere om en forbrydelse, betyder, at det skal være lettere at blive frifundet eller få en mindre straf. Tværtimod bør det være en skærpende omstændighed, men det er vel også det, som allerede straffeloven og retspraksis siger.

Vi vil altså gerne have rede på den gældende retstilstand og tillader os i den sag at pålægge ministeren bevisbyrden.

Bendt Bendtsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi, at Straffelovrådet udarbejder et udkast til en lovændring, som i højere grad end nu gør det muligt at straffe kollektiv deltagelse i lovovertrædelser, som munder ud i alvorlige forbrydelser.

I dette beslutningsforslag har vi ikke lagt os fast på, hvordan det skal gøres, og det er ud fra den forudsætning, at vi mener, at det bør vurderes af dygtige jurister, inden vi bevæger os ud i en decideret lovgivning.

Bandekriminalitet bliver desværre mere og mere velkendt, og på mange måder er bandekriminaliteten mere samfundsskadelig end den kriminalitet, der begås af enkeltpersoner, for banderne har i flere tilfælde udviklet sig til rene broderskaber, hvor man agerer efter devisen »Én for alle og alle for én«, og det ubrydelige sammenhold betyder, at der kan begås krimi-